

Skatteudvalg anmodet Skatteministeriet om teknisk bistand til udarbejdelse af ændringsforslag til L 6 og L 7:

1. Ligningskommissionerne bevares som ansættende myndighed. Ligningsplanen vedtages af kommunalbestyrelsen efter indstilling fra ligningskommissionen, som forpligtes til løbende at underrette kommunalbestyrelsen om ligningsarbejdet. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for ressourcetildelingen og skatteforvaltningens organisation. Størrelsen af ligningskommissionerne skal være på mellem 5 og 9 personer.

Borgerne kan henvende sig mundtligt og skriftligt til ligningskommissionen og kan anmode om personligt møde med denne som ansættende myndighed, hvorimod ligningskommissionerne ikke længere skal være klageinstans.

2. Der oprettes regionale skatteankenævn (ét i hvert amt samt København og Frederiksberg), som skal varetage de opgaver, som de nuværende skatteråd og amtsligningsråd hidtil har taget sig af. Skatteankenævnene bliver således første klageinstans samt ansættende myndighed i revisionsager, hvor amtsskatteinspektorerne ændrer tidligere foretagne ansættelser, som er afgjort kommunalt under ligningskommissionens ansvar. De regionale skatteankenævn skal have mellem 5 og 9 medlemmer, hvoraf et medlem skal opfylde kriterierne for at kunne udnevnes til landsdommer.

Landsskatteretten bliver første klageinstans i sager, hvor skatteankenævnene har været ansættende myndighed.

3. Der foretages ingen ændringer i vurderingsorganisationen på nuværende tidspunkt.

4. Arbejdsgiverkontrollen forbliver i kommunerne og integreres i det almindelige ligningsarbejde.

5. Inddrivelse af A-skat og selskabsskat forbliver i kommunerne på nuværende tidspunkt.

6. 3-års-fristen i § 40, stk. 1, i L 6 opretholdes, men med den undtagelse, at når det drejer sig om væsentlige ansættelsesændringer over 30.000 kr., opretholdes fristen på 5 år.

Ad 3 – Vurderingsorganisationen: Der er behov for at få den nuværende vurderingsorganisation tilpasset den tekniske udvikling med anvendelse af edb. Derfor bør der gennemføres et hurtigt udredningsarbejde med deltagelse af bl.a. praktiske folk fra Skyldrådsforeningen og

Statsskattedirektoratet. Dette udredningsarbejde skal være tilendebragt senest medio 1990 med henblik på fremsættelse af lovforslag i begyndelsen af folketingsåret 1990-91. Der skal fortsat opretholdes en statslig vurderingsorganisation med betydelig vægt på det folkevalgte lægmandselement.

Ad 4 – Arbejdsgiverkontrollen skal blive i kommunerne sammen med ligningsopgaven. Det er efter forslagsstillernes opfattelse helt forføjlet at adskille arbejdsgiverkontrollen fra ligningen i en periode, hvor alle tilsyneladende er enige om, at den fremtidige ligningsindsats fortrinsvis skal foretages i virksomhederne og så i relation til lønmodtagerselvangelserne. Netop i den forbindelse er arbejdsgiverkontrollen en vigtig indgangsnøgle. Flyttes arbejdsgiverkontrollen, er der risiko for, at der kan opstå nye problemer med selvangivelserne, da de årlige oplysningssedler fra arbejdsgiverne er helt afgørende for, at den fortrykte selvangivelse kan praktiseres. Den nære kontakt, som den kommunale arbejdsgiverkontrol har oparbejdet til virksomhederne, har været helt afgørende for, at oplysningssedlerne er fremkommet rettidigt og har gennemgået en fejlrettelse, forinden de indberettes til Statsskattedirektoratet.

Ad 5 – Når inddrivelse af A-skat og selskabsskat er opretholdt uændret, er det ud fra ønsket om at få foretaget en fuldstændig gennemgang af al offentlig inkassovirksomhed. Der er uden tvivl store forenklingmuligheder på dette område. Forslaget om at flytte inddrivelse af A-skat og selskabsskat fra kommunerne til staten skaber lige så mange problemer, som det løser, og kan virke som spærrebom for de ændringer, der er behov for for at få opbygget et rationelt offentligt inkassosystem uden dobbeltfunktioner.

Ad 6 – Store arbejdskrævende ligningsopgaver er meget tidkrævende. En så kontant 3-årsregel om ikke at foretage ansættelsesændringer efter tre år kan i en række situationer forhindre et effektivt ligningsarbejde i forhold til de tunge sager. Derfor går forslaget ud på, at skattemyndighederne kan gå op til 5 år tilbage, såfremt det drejer sig om væsentlige beløb – i forslaget beløb over 30.000 kr.

Til nr. 15

Ændringsforslaget medfører, at bestemmelsen om, at hjemstedskommunen altid selv skal